

7) За Обличителна, Хулителна, Тажителна (Жялобна) отговарямы съ жялостъ, чи ниі никоги не смы стрували такиви нѣща, и мѣчно ни е, като ны има за толко нечестолубивы и проч. аколи е истина, и ниі правимъ погрѣшѣ тѣ голѣмѣ, чи смы сѣ ся излѣгали, но на дѣвамы ся на неговата благодѣть и проч.

8) За Плашителна неостава друго нѣщо, освенъ да му ся молимъ да ны прости и тойзи пѣтъ, и да потърпи, и ще види чи ще сѣ поправимы. А на неприятели тѣ укоренія и плашанія та треба по добръ да си мълчимъ, но и да ся вардимъ да не ны повредятъ много, и проч.

9) За Хвалебна писвамы му чи добро то, кое то смы сторили не е толко достойно за похвала, но го благодаримъ за почета, и ревность та му за всяко добро и проч.

10) За Возхвалебна почти пакъ тѣй отговарямы, и му думамы чи неговы тѣ възхваленія приличятъ на други по достойны и проч.

11) За Срадователна отговарямы чи то е отъ божія та промысль, а не отъ наше то достоинство и проч. А на Желателна благодаримъ, тѣй и за писма та, които ни писватъ за праздницы тѣ ни, или ги благодаримъ, или ги благославямы за исти тѣ.

12.) Благодарителна не треба отвѣтъ. Аколи е приличенъ, умалявамы добро то, което смы му сторили и проч.

13) За Порицателна добръ отвѣтъ е мълченъ то, тѣй и за Ироническія, или ако е нужда писвамы на първа, чи гледа да прилѣпни нѣговы тѣ погрѣшки на насъ, а вторыя го удримъ съ неговы тѣ камены, и речи, и прочее.

14) А на Домашна и ниі писвамы домашно и съ шигуванъ, защо другоаче ся показвамы чи не смы